

РЕШЕНИЕ

№ 472

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева
Мария Яначкова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Нели Куцкова Въззивно гражданско дело № 20211000503118 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалбата на П. П. В., подадена срещу разпореждането на Окръжен съд Враца, Гражданско отделение, постановено на 15.07.2021 г. по ч. гр. дело № 184/2021 г., с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателя за допускане на отказ от изпълнение на съдебни решения, постановени от съд в Кралство Белгия.

В жалбата се твърди, че разпореждането на окръжния съд е незаконосъобразно. Сочат се следните нарушения, които според жалбоподателя е допуснал окръжният съд: На първо място, че поканата за доброволно изпълнение е изпратена на български език, какъвто г-н В. не владее; На второ място, че съдът не е съобразил, че жалбоподателят не е знаел за развитото се в Белгия съдопроизводство, а процесът се е провел задочно, без г-н В. да присъства или да бъде представляван; На трето място се твърди, че производството по чл.622б от ГПК е едностранно охранително като в разрез с чл.623, изр.2 от ГПК съдът го е превърнал в исково такова, разпореждайки връчване на препис от молбата на противната страна.

Посочва се също, че съдът не се е съобразил с представеното доказателство за образувано производство за отмяна на осъдителното съдебно решение на първоинстанционния белгийски съд. Твърди се, че се получава правен абсурд, тъй като

в България се допуска изпълнение на съдебни решения, които не са окончателни и които ще бъдат преразгледани и вероятно отменени от Белгийския апелативен съд в гр. Гент.

Иска се отмяна на разпореждането и допускане на отказ от изпълнение на решенията на белгийския съд на осн. чл.45, ал.1, б. „б“ от регламент ЕС № 1215/2012 г.

Въззиваемите А. К. и В. П. чрез своя процесуален представител оспорват жалбата. Както в подадения отговор, така и в допълнително представени писмени бележки се излагат подробни съображения за нейната неоснователност. Поддържа се, че правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено нито в производството пред съда в Нидерландия, нито пред районен и окръжен съд – Враца.

Иска се оставяне без уважение жалбата на П. П. В..

Представителят на ТД на НАП – Велико Търново – конституиран като взискател в изпълнителното производство, изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Прави изрично искане, съобщенията по делото да бъдат изпращани на юридическото лице Национална агенция по приходите – гр. София.

Софийският апелативен съд, след като провери данните по делото и като взе предвид оплакванията на жалбоподателя, намира следното:

Жалбата е допустима. Същата е подадена при спазване на срока по чл.623, ал.6 от ГПК /към която разпоредба препраща чл.622б от ГПК/, от активно легитимирана страна, срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол по настоящия процесуален ред.

При преценка на основателността на подадената жалба съдът взе предвид следното:

Производството пред окръжния съд е образувано по молбата на П. П. В., подадена по реда на чл.622а, ал.6 от ГПК и на осн. чл.45, ал.1, б. „б“ от Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г. за допускане на отказ от изпълнение на съдебни решения, постановени от съд в Кралство Белгия.

Видно от данните по делото, ЧСИ И. Ц. – с район на действие ОС Враца, е образувала изп. дело № 20218990400242 по молба на взискателите А. К. и В. П. за сумата 25 405,28 лева. Покана за доброволно изпълнение е връчена на длъжника В. на 19.03.2021 г.

От решение на първоинстанционния съд на Западна Фландрия, отдел Брюге, постановено на 15.02.2016 г. по дело № 16/278/А, се установява, че с него В. П. е осъден да заплати на всеки от ищците – К. А. и П. В. по 3 125 евро, лихви и разноски. В решението е посочено, че ответникът В. не се е явил в заседанието и не е бил

представляван, но редовно му е била връчена призовка на 19.01.2016 г. По искане на ищците съдът е провел „задочно производство“ и е допуснал предварително изпълнение на решението.

Пред окръжния съд е представено и решение, постановено на 24.11.2016 г. по дело № 16/1623/A – също от първоинстанционния съд на Западна Фландрия, отдел Брюге. В решението на белгийския съд е посочено, че производството представлява „процедура по възражение“, образувано по искането на П.В., представляван от адвокат П. де К.. Цитираното в решението искане на „ищеца“ В. е за обявяване на нищожност на решението, постановено на 15.02.2016 г. Съдът е приел, че възражението е неоснователно и съдебното решение следва да бъде потвърдено. Обявил е решението за подлежащо на предварително изпълнение, независимо от правото на обжалване.

Цитираното решение е било връчено от районен съд – гр. Враца, лично на г-н В. на адреса му в България по реда на Регламент /ЕО/ 1393/2007 г., на 04.07.2017 г.

Пред окръжния съд е представено и удостоверение за съдебно решение по граждански и търговски дела, издадено на осн. чл.53 от Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г. Същото е било представено и на съдебния изпълнител.

Към жалбата на г-н В. е приложена „молба за апелативно разглеждане“, подадена на 04.06.2021 г. до апелативния съд в гр. Гент от пълномощник на г-н В., с което е поискана отмяна на решението по дело № 16/1623/A на съда в Брюж/Брюге.

С разпореждането за насрочване на делото пред апелативния съд на жалбоподателя е дадена възможност да представи доказателства за образувано дело за отмяна пред Апелативен съд – Гент, Кралство Белгия.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция са представени документи в превод от нидерландски език, извършен от ТПП – Враца. От тези документи е невъзможно да се извлече релевантна информация за наличие на висящо производство за отмяна на решението на белгийския съд, за изпълнение на което е образувано производството пред ЧСИ И. Ц..

С оглед на горните доказателства, по оплакванията на жалбоподателя В. намира следното:

На първо място, относно оплакването, че поканата за доброволно изпълнение е изпратена на български език, какъвто г-н В. не владее: Съгласно чл. 4, ал.1 от ГПК, в производството пред българските съдилища съдебният език е българският. Същевременно ал.2 на чл.4 от ГПК дава възможност, на лицето, което не владее български език, да бъде назначен преводач. Видно от данните по делото, правото на защита на г-н В. не е било нарушено и същият своевременно е упражнил процесуалното си право да поиска отказ от изпълнение.

На второ място, напълно неоснователно е оплакването, че съдът не е съобразил, че жалбоподателят не е знаел за развитото се в Белгия съдопроизводство. Както беше цитирано по-горе, в решението, постановено на 15.02.2016 г. по дело № 16/278/A, изрично е посочена датата на връчване на призовката на ответника В.. Удостовереното в съдебното решение има характер на официален документ, съдържанието на което не е оспорено и не е опровергано от жалбоподателя. Очевидно белгийското законодателство предвижда процесуална възможност за постановяване на неприсъствено решение – както и българското. Освен това, в производството по дело № 16/1623/A, образувано по искането за обявяване на нищожност на решението от 15.02.2016 г., г-н В. е бил представляван от адвокат.

Неоснователно е и третото оплакване – за допуснато от окръжния съд процесуално нарушение, изразяващо се в изпращане на препис от молбата на взыскателите. Производството по чл.622б от ГПК в никакъв случай не е едностранно охранително, тъй като същото се развива в рамките на висящ изпълнителен процес, който по същността си е продължение на състезателния исков процес.

За съда, сезиран с молба за отказ от изпълнение, направено по реда на чл. 46-47 от регламента, основанията за уважаване на молбата са изчерпателно изброени в чл.45. Тези основания са цитирани в обжалваното разпореждане. Молителят се е позовал на чл.45, ал.1, б. „б“ – когато съдебното решение, изпълнението на което се иска, е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документ за образуване на производството в достатъчен срок и по начин, позволяващ му да организира защитата си. Както беше посочено по-горе, ответникът В. е бил редовно призован пред компетентния белгийски съд и е упражнил правото си на защита, включително и чрез адвокат.

Що се отнася до оплакването, че съдът не се е съобразил с представеното доказателство за образувано производство за отмяна на осъдителното съдебно решение на първоинстанционния белгийски съд, настоящият съд намира следното: Пред окръжен съд – Враца, е представена само „молба за апелативно разглеждане“, но не и доказателства за образувано производство пред Апелативния съд в гр. Гент. Такива доказателства не са приложени и към въззивната жалба, независимо че в нея се цитира номер на дело и дата на насрочването му пред белгийския апелативен съд. Въпреки дадените на жалбоподателя възможност и изрични указания, и в откритото съдебно заседание пред настоящата инстанция не се представят релевантни доказателства в подкрепа на това твърдение.

Освен това, в чл.45 от регламента наличието на висящо дело по основния спор не е посочено като основание за постановяване на отказ от изпълнение. Такива основания са: противоречие със съдебно решение, постановено между същите страни в

сезираната държава-членка или противоречие с по-ранно съдебно решение, постановено в друга държава-членка или в трета страна – букви „в“ и „г“ от ал.1 на чл.45 от Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г.

Наличието на висящо дело между същите страни в държавата по произход е основание молителят да поиска спиране на производството на осн. чл.51 от регламента, с каквото искане молителят не е сезирал окръжния съд. Такова искане е направено едва в съдебно заседание пред апелативния съд, но както беше посочено по-горе, същото не е подкрепено с доказателства за висящо производство по отмяна пред съда по произход.

С оглед на изложените по-горе съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на г-н П. П. В. е неоснователна, поради което обжалваното разпореждане на Врачанския окръжен съд следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на производството пред настоящата инстанция, на въззиваемите страни следва да се присъдят разноски. Съгласно представения списък по чл.80 от ГПК, въззиваемите К. и Пашчийн претендират разноски за производството пред САС в размер на общо 1 290,84 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. Възражение за прекомерност на възнаграждението не е направено от противната страна.

С оглед на изрично изразеното искане от представителя на ТД на НАП – Велико Търново, препис от настоящото решение следва да бъде изпратен на НАП – София.

Воден от горното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 260294/15.07.2021 г. на Окръжен съд Враца, Гражданско отделение, постановено по ч. гр. дело № 184/2021 г.

ОСЪЖДА П. П. В. с ЛНЧ *****, със съдебен адрес гр. ***, ул. **** № 3, ет.3, офис № 2 – адв. Р. Ст., да заплати общо на А. К. и В. П. – двамата с адрес във Федерална Република Германия, гр. *** 85084, ул. „****“ № 16а и № 16б, с адрес за връчване на съобщения: гр. ***, ул. „****“ №3, чрез адв. М. Д., разноски за производството пред Софийския апелативен съд в размер на 1 290,84 /хиляда, двеста и деветдесет лева и 84 ст./

Препис от решението да се изпрати на адреса на НАП – гр. София.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му, при спазване на изискванията на чл.280 и чл.284 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____